

gaa med til, og der staa jo nu kun saaledes, at det skal ske som Regel. Betingelsen derfor er den, at Kreditforeningernes Statutter tillade det, men man haabede i Folketingets Udvalg, at disse efterhaanden vilde blive ændrede saaledes, at de tillode Kreditforeningerne direkte at levere Obligationerne. Jeg ser ikke, der ligger nogen Fare i denne Bestemmelse.

Det ærede 10de kongevalgte Medlem udtalte, at han saa ikke, at der var noget vundet ved Tiendebankens Forbindelse med Hypotekbanken ud over det, at der spares nogle Administrationsomkostninger. Han syntes, at det at hjælpe det danske Pengemarked over de Vanskeligheder, som Tiendeaflysningen maatte kunne foranledige, var noget, man maatte kunne gøre uden at skabe en Institution som denne, det var ikke noget Argument for en Hypotekbank. Ja, en Tiendebank, der skulde kunne udrette det samme, maatte have en Forbindelse med det franske Pengemarked af samme Art som den Hypotekbank, her foreslaas, og for at faa denne Forbindelse med det franske Pengemarked, maatte den have en Organisation som denne, og saa blev det jo dette Forslag. Jeg ser derfor heller ikke, at man kan naa det Maal at hjælpe os over Vanskelighederne ved Tiendeaflysningen uden gennem et Forslag som dette.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Teesdorpf) var inde paa det Spørgsmaal, som brænder stærkt mange Steder, nemlig om Kreditforeningernes Vurderinger. Det fremhæves fra mange Sider, at de — det er vel navnlig København, man tænker paa — kun i ringe Grad staa i Forhold til Ejendommenes virkelige Værdi. Jeg skal ikke udtale mig derom, jeg har ikke tilstrækkeligt Materiale til at fælde en Dom derom. Det er jo noget, der ligger meget nær, at efter at vi have faaet Ejendomsskyldvurderingen, er der noget urimeeligt i at have jævnlig tilbagevendende 2 Vurderinger af de samme Ejendomme, hvoraf den ene raaber i Øst, og den anden raaber i Vest. Derfor drøftes det nu mange Steder, om man ikke kunde bruge Ejendomsskyldvurderingen som Grundlag for Kreditforeningslaanene. Jeg tror nu ikke, at man er moden til det endnu, og i det hele og store maa jeg sige, at selv om der er Fejl ved Kreditforeningernes Vurderinger i Øjeblikket, tror jeg, man gør rettest i at overlade til Kreditforeningerne selv at rette dem. Jeg kan ikke tro andet, end at man lidt efter lidt vil komme dertil. Hvis Vurderingerne ere meget fejlagtige,

ville Kreditforeningerne formodentlig komme til at gøre nogle bitre Erfaringer, der ville belære dem om, at der maa tages anderledes fat. Og hvis det er saaledes, som det ogsaa er sagt, at ganske vist vurdere Vurderingsmændene meget for højt, men Direktionerne ere saa kloge, at de kunne kigge dem i Kortene, og de bevilge ikke nær det statutmæssige af, hvad der er vurderet til, kan jeg tænke mig, at Direktionerne ogsaa til syvende og sidst blive kede af det og sige til Vurderingsmændene: Vi ville have Ejendommene rigtig vurderede, for at vi kunne have noget fast at gaa efter. Det maa til syvende og sidst være det rette for Direktionerne. Jeg har altsaa Sympati med den Tanke, som det ærede Medlem kom frem med, at vi skulle naa til, at ogsaa Kreditforeningerne faa Vurderinger, der svare til de virkelige Værdier, men jeg tror, vi skulle have lidt Taalmodighed og se at komme igennem med det Selvstyre for Kreditforeningerne, som der ganske vist er talt lidt skeptisk om, men som jeg sætter ganske overordentlig Pris paa. Man kan sige om vore Kreditforeninger, hvad man vil, sikkert er det, at under dette Selvstyre, de nu have, have de udviklet sig til at blive fortræffelige Kreditinstitutioner, som de fleste andre Lande maatte misunde os.

Formanden: Det ærede 10de kongevalgte Medlem har forlangt Ordet. Tør jeg spørge, om det ærede Medlem kun ønsker Ordet for en kort Bemærkning? Man har nemlig ønsket, at Forhandlingerne slutes Kl. 4 paa Grund af forskellige Udvalgsmøder, som skulle afholdes, naar Mødet er sluttet.

Estrup: Det er ganske vist kun en kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre nu, men det udelukker vel ikke, at jeg kan faa Ordet for en længere Bemærkning, naar Forhandlingen fortsættes en anden Dag?

Formanden: Saa har det ærede Medlem Ordet for en kort Bemærkning.

Estrup: Jeg maa formode, at den højtærede Minister ikke har hørt eller ikke forstaaet, hvad jeg udtalte før om min Stilling til Spørgsmaalet om en Hypotekbank i Danmark. Jeg maa formode det, naar han troede at kunne give mine Udtalelser i 1886 den Anvendelse, han gav dem. Jeg udtalte udtrykkelig før, at det, jeg fremsatte i 1886, fremsattes under